

врѣмя, дълго врѣмя за да си слѣдвате да струвате все добро на хора-та, и най-повече на малкж-тж вашж пріятелкж,

3. Фенелонъ пише на Маркиза де ламбертъ

Азъ бѣхъ веке доста длъженъ, Господжя на Г. де Саси, зачтото той ми бѣ доставилъ прочитаніе-то на едно изрядно начертаніе (1); нѣ длъжность-та ми ся умножи още повече отъ какъ ми проводи най-задължително-то писмо, съ кое-то ми направихте честь да ми пишете. Щж ли можж Господжж, да стана длъженъ на васъ истж-тж за прочитаніе-то на второ-то съчиненіе? Освѣнь дѣто първо-то мя под-каня да желаъ твърдѣ много за да видж и второ-то; азъ щж бждж въسخищенъ да приѣмнж знакъ на добрини-ты, за кого-то ще сторите добръ да ми ся вречете. Никакъ не быхъ ся надѣялъ да имамъ честь-тж да ви видж на това мѣсто, въ едно злочестно врѣмя, дѣто е позорище за сичкы-ты ужасны на бойя, нѣ въ едно врѣмя по благополучно, по-добро за ваше-то любопытство, кое-то може да имате въ тѣя прѣдѣлы: тука ще наидете мірскыя чловѣкъ най-поткаенъ за да ся ползува отъ това обстоятелство съ единж най-искреннж почестъ съмь съвсѣмъ и за всякога и прч.

(1) Свѣти на единж майкж камъ сына си.